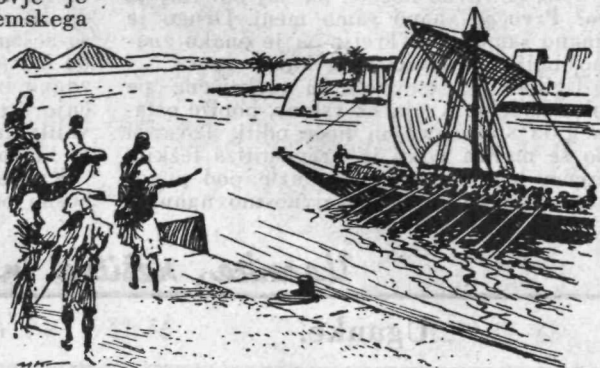

Že stari Egipčani so imeli sueški prekop

Ko so dogradili sueški prekop, je bilo to dogodek prvega reda. Z njegovo zgradnjo se je namreč pot iz Evrope v Indijo in Avstralijo znatno skrajšala. Pred kratkim pa je neka učena komisija odkrila, da so stari Egipčani že pred 3500 leti imeli podobnega prekop. Egipčansko brodovje je lahko udobno plulo iz Sredozemskega morja v Indijski ocean, ne da bi mu bilo treba jadrati okrog Afrike. Tako so Egipčani dovažali iz Indije in drugih vzhodnih dežel mnogo stvari, ki so jih morali pozneje Evropeci nanovo odkriti.

Kako je bilo to mogoče? Prekop ni bil tam, kjer leži danes, ampak mnogo južneje in za Egipčane udobneje. Egipčani namreč niso prekopali vse suhe zemlje med Sredozemskim in Rdečim morjem, ampak so prekopali zemljo tam, kjer se reka Nil najbolj približa Rdečemu morju. Ladje

Za dobra voljo

Ugnal jih je. V gostilni pri »Zlatem križu« so sedeli rokodelski pomočniki vseh vrst in bili dobre volje. Pa prisede še tovariš krojaške obrti, ki se mu je poznalo, da v svojem poklicu ni preveč strasten, kajti suknjič mu je bil že do-dobra odrgnjen, druga obleka se je pa suknjiču dobro prilagala. Brž naroči me-rico piva in vogel kruha. Prejšnji družbi novi gost ni bil kaj dobrodošel, pa bi se ga najraje iznebili. Zmenijo se, da naj vsakdo pove zastavico. Ako jo drugi uga-nejo, mora založiti kovača; če je ne mo-rejo rešiti, pobere vso zalogo. Kdor bi ne maral igrati, ne spada v njih družbo. Ta-ko so nameravali odstraniti revnega kro-jača, ki je dal vse, kar je imel, za naro-čeno okrepcilo. Toda ta se ni dal odpoditi; tudi ni imel slame v glavi. Rekel je: »Do-bro, jaz se pridružim in sprejemem po-goje.« Zabava se začne.

Prvi vpraša: »Koliko cest gre v Ljub-ljano?« — Takoj so ga posekali, češ, saj nobena cesta ne gre, ampak ljudje morajo po njih hoditi ali se pa voziti. Moral je vložiti v klobuk kovača.

Na vrsto pride drugi: »Kaj ima člo-vek na desnici, če pride mimo kapucinske cerkve v Škofji Loki v smeri proti Stari Loki?« — Izgovor: »Ne vemo, ker še ni-smo tam hodili.« Krojaček poseže vmes in jih reši iz zadrege, ko reče smehljaje: »Na desnici ima pet prstov.« In drugi je moral plačati desetak v klobuk.

»Ker ti je številka »pet« tako všeč,« pra-vi tretji obrnjen proti krojačku, »pa

so plule po Nilu navzgor, nato pa po ka-nalu na vzhod.

Ta kanal je zgradila egipčanska kralji-ca Hatšepsut. Še danes vidimo na bre-gu tega prekopa kip te kraljice, ki opa-zuje promet po prekopu. Vidimo tudi egipčansko brodovje, ki prihaja z drago-cenimi stvarmi iz daljnih vzhodnih de-žel.

odgovori na to-le vprašanje: »Pet golobov je na kostanju. Vzajem puško pa enega ustrelim. Koliko jih ostane?« — Kroja-ček: »Nobeden, kajti vsi drugi bi odleteli. Sicer pa malo poznaš naše golobe. Kdaj si videl, da bi se domači golob usedel na drevo?« — In zopet je romal »kovač« v klobuk.

Četrta zastavica se je glasila v pes-niški obliki:

»Beri nazaj, beri naprej —
ogromne vode dobiš vselej.«

Treba je bilo precej ugibanja, preden so navzoči vsebino umevali in mogli ugan-ko razvozlati. Posrečilo se jim je. (Po-top.)

Peti vidi prstan na roki svojega tova-riša, pa mu pravi: »Ti, ali veš, za koliko je večji prstan od prsta?« —

Trd oreh. Kako naj bo prstan, ta mali obroček, večji od prsta?... In zopet je bil krojaček oni junak, ki mu je šinilo v glavo, kako bi se odgovorilo. Rekel je: »Zapiši besedo »prstan« in »prst« — pa boš videl, da je prstan za dve črki (—an) več-ji.« Peti modrihan je moral tudi odriniti kovača.

Se eden je imel nalogo, da si izmisli zastavico. Vzame jo iz kuhinjske stroke: »Koliko krofov gre na en krožnik?« Tega so pa brž posekali. Vsi hkrati so vpili: »Nobeden; saj sam nobeden ne more, marveč ga mora kuharica nanj položiti.«

V klobuku je bilo šest kovačev, ki so jih pa mislili tovariši — kakor so se do-menili — nazadnje zopet razdeliti, če bi

jim ne bil krojaček štrene zmešal. Komaj so se namreč vsi zvrstili, že pograbi krojač klobuk, strese denar v pest in zatrjuje: »Saj tako ne uganete, kar bi vam zastavil, zato vas ne maram, da bi si nategovali živce.« S tem pa družba seveda ni bila zadovoljna; zahtevala je denar in zastavico — oboje.

»No, če ravno hočete, pa naj bo: Kaj je to? Prvo je znano samo meni. Drugo je znano samo vam. Tretje pa je enako znano, bolje neznano, meni kakor vam.«

Ugibali so vseprek in vsekrižem, pa brez uspeha. Krojaček vstane, popije ostarek iz steklenice in hoče oditi. Tovariši so se morali vdati in prepustiti s težkim srcem lepe denarce, vendarle pod pogojem, da jim razloži skrivnostno uganko.

Krojač se vda, zahteva pa še za lastno osebo enega kovača, da bo število polno.

Zdaj pa začne: »Da so moje hlače raztrgane; to vem jaz sam, vi pa ne.« (V dokaz se obrne, da vidijo njegov zadnjo plat.) Nato sname svoj klobuk in ga nastavi, kakor bi hotel zbirati milodare, ter reče: »Drugo je znano vam, meni pa ne; če mi namreč hočete kupiti toliko blaga, da bi si napravil nove hlače.« (Tovariši so se smejali, a pristavili, naj tudi on ve, da mu tega ne store.) »Tretje pa je enako znano in neznano meni in vam« — končuje krojaček — »ako bi moj mojster dovolil hlače zastonj izdelati, četudi bi mi vi blago kupili.«

Krojač se je dostojno poklonil in ponosno odkorakal.

Uganke, rešitve in drugo

Uganke.

1					1
2					2
3					3
4					4
5					5

Postavi zgoraj navedene črke v predalčke tako, da dobiš v vrsti:

- 1—1 ribam nevarno žival,
- 2—2 dan v tednu,
- 3—3 ime za tekočo vodo,
- 4—4 domačo žival,
- 5—5 časovno ime.

V diagonali t. j. po sredi od 1—5 bereš, če si vse prav pogodil, ime nekega lista.

1					1
2					2
3					3
4					4
5					5

Uporabi nato iste črke in vstavi v predalčke, da dobiš:

- 1—1 ime kratke pipe gorjuškega dela,
- 2—2 ime živalice, ki jo koklja izvali,
- 3—3 vilico pri ribolovu,
- 4—4 moža, ki prodaja primes za sladko potico,
- 5—5 kos prediva.

Če si prav rešil, ti pove beseda od 1—5 (po sredi) rešitev, ki se lepo strinja s prvo rešitvijo.

Rešitev ugank.

Črkovnica.

k a z a l e c
g r a n a t a
n a t a k a r
a m e r i k a
s a m o t a r
b r a t a n a
ž e r a v e c

Naokrog.

S l a p n i k
n a g l o s t
p l u n d r a
o s t r i n a
o d p r a v a
r e j e n e c
m e š a n e c

Rešili so: Rihter Ema, Rošker Ivan — Pišce; Konjar Franc, Slatnar Ivan in Albin — Smlednik; Svoljšak Marijan in Ivan — Dob; Resov Cvetka, Konjar Jaka — Tržišče na Dol.

Rošker Ivan je izzreban za bivanje ob morju.

Ugibaj!

Razvrsti v sledečih stavkih mastne črke tako, da dobiš v vsakem ime moškega poklica:

1. Proti reki ni povsod mogoče plavati.
2. Vrtnica ima lep in dišeč cvet — le moke ne da.
3. Naš očka je — dasi star — čil; nogi sta mu pa opešali.
4. Ob cesti je velik park; sel se vsede in odpočije.
5. Da bi se iznebil peg, romar prosil je goreče.
6. Steblo vrtnice je trdo kakor rog, cvet pa mehak kakor baržun.